

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 10C/104/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1416204707
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Oswaldová
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2019:1416204707.16

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

-Okresný súd Bratislava IV v konaní pred sudkyňou JUDr. Miriam Oswaldovou v právnej veci žalobcu: W. Y., N.. XX.XX.XXXX, A. Q.na B. XX, XXX XX A., zast. Advokátska kancelária Andrej Vlk, s. r. o., so sídlom Gallayova 21, 841 02 Bratislava, proti žalovanému: Q. K., N.. XX.XX.XXXX, C. A. Š. K. XXXX/XX, XXX XX A., v zastúpení: JUDr. Peter Fratrič, advokát so sídlom Timravina 9, 811 06 Bratislava, o náhradu škody spôsobenej trestným činom a zaplatenie nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 178,61 Eur z titulu vzniku škody z dôvodu straty na zárobku, a to do 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1.531,- Eur titulom náhrady za čiastočnú rekonštrukciu chrupu, a to do 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1.000,- Eur titulom náhrady nemajetkovej ujmy, a to do 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. Súd žalobu žalobcu v časti o zaplatenie zvyšnej sumy vo výške 14.000,- Eur, titulom náhrady nemajetkovej ujmy, zamietá.

V. Súd priznáva žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

VI. O výške náhrady trov rozhodne súd samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 17.05.2016 doručenu tunajšiemu súdu dňa 20.05.2016 domáhal, aby súd rozhodol o povinnosti žalovaného zaplatiť mu sumu vo výške spolu 16.709,61 Eur titulom náhrady škody spôsobenej trestným činom a nemajetkovej ujmy. Svoj žalobný nárok odôvodnil tým, že Rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 04.12.2014 v trestnej veci obvineného Q. K., sp. zn. 3T/152/2014 zo dňa 04.12.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 04.12.2014 bol žalovaný uznaný vinným, že dňa XX.XX.XXXX v čase okolo 24.00 hod. v Bratislave - F. N. M. pred obytným domom na ul. B.. K. Č.. XX po predchádzajúcom verbálnom konflikte v podniku Corleone pristúpil k žalobcovi a tohto napadol tak, že ho zovretými päťami opakovane udieral do oblasti hlavy a celého tela, pričom mal v pravej ruke boxer. Následkom toho sa žalobca zosunul na zem, kde žalovaný v útoku ďalej pokračoval a žalobcu opakovane udieľal do oblasti hlavy, čím žalobcovi spôsobil podliatiny na chrbte a oboch kolenách, otras mozgu stredne ťažkého stupňa, zlomeninu nosa, početné pohmoždeniny a krvné podliatiny na hlave vo vlasatej časti, rezné rany na tvári, zlomeninu oboch čeľustných kostí a zlomeninu jarmovej kosti vľavo so zlomeninami 4 zubov s dobou liečenia 8 týždňov. Týmto konaním žalovaný naplnil skutkovú podstatu zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom

výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Za uvedený skutok bol žalovaný odsúdený na úhrnný trest

odňatia slobody v trvaní troch rokov s podmieneným odkladom v trvaní 5 rokov s probačným dohľadom. Zároveň súd zaviazal žalovaného k náhrade škody žalobcovi vo výške 8.569,60 EUR, ktorá pozostáva z náhrady za bolesť vo výške 6.921,60 Eur

a náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 1.648,- Eur. Vo zvyšku nároku odkázal súd žalobcu ako poškodeného na občianske súdne konanie. Žalobca ďalej v žalobe uviedol, že bol v dôsledku trestného činu spáchaného žalovaným práceneschopným v čase od 21.05.2014 do 08.07.2014. Za obdobie mesiacov január až apríl 2014 bola jeho čistá priemerná mzda vo výške 317,73 Eur, t.j. 1,94 Eur za 1 hodinu práce pri priemernom mesačnom pracovnom fonde 164 hodín. Na základe Rozhodnutia Sociálnej poisťovne, pobočky Bratislava zo dňa 13.06.2014, číslo: 200-068767-CA02/2014 bola žalobcovi priznaný nárok na nemocenské za obdobie od 31.05.2014 do zániku nároku na nemocenské vo výške 6,11154500 Eur za deň, pričom práceneschopnosť žalobcu trvala do 08.07.2014. Za mesiac jún 2014 tak žalobcovi vznikol nárok na vyplatenie nemocenského vo výške 183,35 Eur a za mesiac júl vo výške 48,89 Eur. Vychádzajúc z výšky priemernej mzdy žalobcu uvedenú vyššie, žalobcovi za rovnaké obdobie (v prípade, ak by pracoval) vznikol nárok na čistú mzdu vo výške 317,73 Eur za mesiac jún 2014 a 93,12 EUR za mesiac júl (vychádzajúc z výpočtu 6 pracovných dní v mesiaci júl x 8 hodín pracovná doba x 1,94 EUR hodinová čistá mzda.) žalobca má zato, že v dôsledku konania žalovaného mu vznikla škoda vo forme straty na zárobku vo výške 178,61 EUR. Žalovaný si zároveň uplatnil od žalovaného aj sumu 1.531,- Eur, ktorú musel zaplatiť za čiastočnú rekonštrukciu chrupu. Žalobca uviedol, že konanie žalovaného voči nemu hodnotí ako mimoriadne závažný a agresívny zásah do jeho osobnostných práv, ktorým mu bola spôsobená ujma nielen na fyzickom, ale aj duševnom na zdraví a následky útoku žalovaného na zdravie žalobcu pretrvávajú doposiaľ a ich odstraňovanie, resp. zmierňovanie následkov útoku bude pokračovať aj v budúcnosti. Z hľadiska fyzického zdravotného stavu možno žalobca uviedol, že trpí chronickou poúrazovou bolesťou hlavy a chorobou čelustného kĺbu, pričom tieto bolesti sú už chronické a obmedzujú ho v bežnom živote. Žalobca poukázal aj na skutočnosť, že predmetný útok ponechal následky na jeho duševnom zdraví a napriek tomu, že žalobca podstupuje liečbu už takmer dva roky, jeho stav nie je stabilizovaný a vyžaduje ďalšiu liečbu. Tento stav má podľa jeho názoru zásadný vplyv na jeho súkromný aj spoločenský život kedy v dôsledku vyššie popísaných problémov má problémy napr. v spoločenskej oblasti pri nadväzovaní a udržiavaní medziľudských vzťahov, v pracovnej oblasti, v ktorej má problém sústrediť sa na prácu a v dôsledku bolesti hlavy je znížená jeho pracovná výkonnosť. Žalobca pracuje ako kuchár v pohostinských prevádzkach, v ktorých sa vyžaduje, aby pracoval až do nočných hodín. Keďže žalobca trpí sociálnou fóbiou a úzkostnými stavmi, je pre neho veľkým problémom napríklad aj doprava zo zamestnania domov, keďže odchádza z práce v nočných hodinách a jeho posttraumatická fóbia spôsobuje, že pociťuje pri ceste z práce domov intenzívny strach a úzkosť. Žalobca namietal, že depresie a poruchy koncentrácie spôsobujú, že nežije plnohodnotným spoločenským životom, ako tomu bolo v minulosti, spoločnosti sa radšej vyhýba. V dôsledku porúch koncentrácie je obmedzená jeho schopnosť venovať sa svojim záľubám, pretože sa nevie sústrediť, v dôsledku čoho je nervózny a náladový. V neposlednom rade poukázal aj na nespavosť, ktorá spôsobuje, že je žalobca chronicky unavený a v dôsledku toho nekoncentrovaný a náladový. Vzhľadom na vyššie uvedené má žalobca zato, že útokom žalovaného na žalobcu došlo k zásadnému protiprávnemu zásahu do jeho osobnostných práv ktorého dôsledok pociťuje doposiaľ, a preto požiadal, aby súd mu súd priznal nárok na náhradu nemajetkovej ujmy, ktorej výšku vzhľadom na spôsob vykonania zásahu a pretrvávajúce dôsledky vyčíslil vo výške 15.000,- Eur.

2. Žalovaný doručil súdu prostredníctvom svojho právneho zástupcu dňa 08.09.2016 svoje vyjadrenie k žalobe, v ktorom uviedol, že nárok žalobcu na zaplatenie sumy vo výške 178,61 Eur z titulu vzniku škody z dôvodu straty na zárobku akceptuje v plnej výške. K nároku žalobcu vo výške 1.531,- Eur ako náhrada za čiastočnú rekonštrukciu chrupu žalobcu namietal, že žalobca by mal preukázať stav jeho chrupu pred škodovou udalosťou, a následne po vykonaných zákrokoch, ktorých náhradu požaduje podanou žalobou. Zároveň namietal, že nie je preukázané, aké zdravotnícke úkony boli vykonané, aká bola ich opodstatnenosť, a ktoré úkony mali aké finančné vyjadrenie. K časti nároku žalobcu o zaplatenie sumy vo výške 15.000,- Eur ako náhrada nemajetkovej ujmy uviedol, že tento neuznáva, ani čo do dôvodu, ani do výšky, nakoľko po udalosti, majúcej za následok škodu na zdraví žalobcu, bol v súlade so zákonom č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 273/1994 Z. z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných

poisťovní v znení neskorších predpisov (ďalej aj ako „Zákon o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia“) vypracovaný lekársky posudok, ktorým bola žalobcovi stanovená náhrada za bolesť vo výške 6.921,60 Eur a náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 1.948,- Eur. Uhradenie tejto sumy bolo žalovanému uložené aj rozsudkom tunajšieho súdu. Žalovaný má zato, že nárok, ktorý si žalobca uplatnil vo výške 15.000,- Eur má predstavovať kompenzáciu za poškodenie imanentných súčastí jeho ľudskej osobnosti, jeho telesnej integrity a perspektívy jeho ďalšieho uplatnenia v spoločenskom živote. Žalobca v žalobe uviedol, že konaním žalovaného uňho nastali a pretrvávajú problémy rôzneho druhu, a tieto majú predstavovať škodu na zdraví resp. nemajetkovú ujmu za protiprávny zásah do jeho osobnostných práv. Popisovanie problémov žalobcom zodpovedá v zásade obsahu, ako je škoda na zdraví v Zákone o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia. V uvedenom zákone je pritom presne stanovené, ako sa má škoda na zdraví konkretizovať do finančného vyjadrenia a toto bolo zrealizované lekárske posudkom a na úhradu takto vyčíslenej sumy (v celkovej výške 8 569,60 Eur) bol už žalovaný zaviazaný rozsudkom tunajšieho súdu pod sp. zn: 3T/152/2014 zo dňa 04.12.2014. Žalovaný považuje nárok žalobcu vo výške 15.000,- Eur za nedôvodný a v rozpore so zákonom.

3. Žalobca doručil súdu dňa 31.10.2016 vyjadrenie k replike žalovaného, ku ktorému doložil aj Stanovisko ošetrojúceho lekára V.. C. H. zo dňa 18.06.2014 a prepúšťiaciu správu zo dňa 29.05.2016 vypracovanú V.. K. S., z ktorých vyplýva, že rekonštrukcia chrupu žalobcu je zapríčinená v dôsledku mnohopočetných zlomenín čeluste, ktoré spôsobil svojim útokom žalovaný. K nároku žalobcu na zaplatenie sumy vo výške 15.000,- Eur ako náhrady nemajetkovej ujmy doplnil, že zmyslom náhrady za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia je poskytnúť peňažnú náhradu za ujmu spôsobenú zásahom do telesnej integrity fyzickej osoby. Žalobca má zato, že je oprávnený požadovať od žalovaného aj náhradu nemajetkovej ujmy, ktorá mu v dôsledku konania vznikla bez ohľadu na skutočnosť, že v trestnom rozkaze mu bol priznaný voči žalovanému nárok na bolestné a náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia podľa ustanovení zákona číslo 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 273/1994 Z. z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní v znení neskorších predpisov. Poukázal na skutočnosť, že žalovaný doposiaľ neuhradil žalobcovi z nároku priznaného žalobcovi trestným rozkazom žiadnu sumu.

4. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 06.04.2017, na ktoré sa dostavil právny zástupca žalobcu, ako aj žalobca. Predvolanie na pojednávanie mali vykázané riadne a včas dňa 14.02.2017. Nedostavil sa žalovaný ani jeho právny zástupca, ktorý mal predvolanie na pojednávanie vykázané dňa 07.02.2017. Svoju neúčasť na pojednávaní riadne a včas neospravedlnil, a preto súd pojednával v zmysle § 180 CSP v ich neprítomnosti. Právny zástupca súdu predložil súdu kópiu príjmového pokladničného bloku zo dňa 03.11.2014, vo výške 871,- Eur za zubné ošetrenie pre žalobcu a príjmový pokladničný blok zo dňa 14.10.2014 v sume 500,- Eur za zubné ošetrenie - záloha, protetika pre pacienta W. Y., ktoré obe uhradila P. K., matkina sestra. A kópiu úhrady za vykonanie protetického štítku, vo výške cca 200,- Eur.

5. Právny zástupca žalobcu doručil súdu dňa 11.04.2017 emailové podanie v ktorom požiadal o ospravedlnenie svojej ako aj žalovaného neúčasti na pojednávaní dňa 06.04.2017.

6. Právny zástupca žalobcu doručil súdu dňa 16.06.2017 Znalecký posudok č. XX/XXXX vypracovaný V.. F. V., súdnym znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria dňa 08.06.2017.

7. Ďalšie pojednávanie sa uskutočnilo dňa 20.06.2017, na ktoré sa dostavili strany sporu. Právny zástupca žalovaného kládol otázky žalobcovi na doplnenie k predloženému znaleckému posudku č. 39/2017. Žalovaný uviedol, že chcel niečo v gastronómii dosiahnuť, chcel robiť šéfkuchára, pozíciu manažéra, ale nakoľko máva výpadky pamäte, tak to robiť nemôže. Nepamätám si recepty a jeho práca sa zmenila tým, že môže robiť už len 8 hodín denne, nakoľko viac v práci nevydrží. Ovplyvnilo to jeho komunikáciu s ľuďmi, nekomunikuje tak ako predtým, je viac uzatvorený.

Žalovaný vypovedal, že po incidente sa zaujímal o zdravotný stav žalobcu, a je mu to ľúto. Suma, ktorú žalobca žiada sa mu zdá privysoká. Splatil 4.000,- Eur za to bolestné, ale žalobca sa nechcel následne dohodnúť na splátkovom kalendár a dal ho na exekúciu. Žalovaný ďalej uviedol, že je v ťažkej finančnej situácii, nemá trvalý pracovný pomer, brigáduje v Nemecku, robí hocičo - stavajú sa tam lode, interiér. Suma 15.000,- Eur sa mu zdá prehnaná. Žalobcu pred skutkom nepoznal.

8. Právny zástupca žalovaného doručil súdu dňa 30.06.2017 podanie v ktorom navrhol, aby žalobca predložil odborné vykonanie analýzy jeho osobnosti (vykonané znalcom z odboru psychológie, klinická psychológia dospelých), z ktorého bude zrejmé aké sú dané „osobnostné charakteristiky“ žalobcu, ktoré majú vplyv na jeho aktuálnu životnú situáciu, odhliadnuc od skutku ktorého sa dopustil žalovaný. Zároveň

navrhol aj vykonanie kontrolného znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria. Dňa 11.07. 2017 doručil súdu právny zástupca žalobcu návrh na výsluch znalkyne V.. F. V..

9. Na pojednávaní dňa 15.05.2018 súd vykonal výsluch znalkyne V.. F. V., ktorá uviedla, že od skutku ubehol dostatočný dlhý čas 1 - 2 roky na posúdenie, či sa jedná o trvalé alebo prechodné osobnostné zmeny. Na základe zdravotnej dokumentácie, a na základe konzultácie s psychiatrom dospela k záveru, že diagnostikované zmeny osobnosti sú trvalého charakteru. V čase, keď došlo k zraneniu, tak poškodený trpel následnou posttraumatickou poruchou. So žalovaným, ale od vypracovania znaleckého posudku (08.06.2017) nebola v žiadnom kontakte, nemá vedomosti o jeho súčasnom stave, hodnotila daný stav k danému dátumu. Nevie, či sa lieči, podrobuje sa liečbe, a ani iné skutočnosti nevie. K prežívaniu zranenia uviedla, že je to individuálne, a nikdy nie je možné predpokladať aké následky bude mať pre tú - ktorú osobu. Na otázku či môžu mať psychofarmaká, ktoré užíval žalobca vplyv na sexualitu, odpovedala, že je to individuálne. Vo všeobecnosti sa predpokladá, že antidepresívna zo skupiny SSRI môžu spôsobovať zníženie libida a vo vysokých dávkach spôsobujú erektilnú disfunkciu - môžu, ale nemusia. Závisí to od dávky, a aj od veku jedinca a od jeho ostaných zdravotných ťažkostí. Reakcia tak isto nemusí byť u každého rovnaká, ale dá sa predpokladať, že v čase hodnotenia mal žalobca 34 rokov, že by nemuseli byť ak sa nenašli iné urologické problémy, pri danej dávky, je nižší predpoklad, že by spôsobovali erektilnú disfunkciu, ale vylúčiť to nemôže. Znalkyňa uviedla, že abulzus - škodlivé užívanie alkoholu, závislosť, u žalobcu nezistila.

10. Dňa 28.06.2018 sa uskutočnilo pojednávanie na ktorom vypovedala svedkyňa Q. Y. matka žalobcu, ktorá uviedla, že pred napadnutím žalobca športoval, hrával za reštauráciu futbal, odvtedy nehrá a nešportuje. Dovtedy bol veselý, spoločenský zúčastňoval sa akcií, oslavujú len okrúhle výročia vtedy sa stretnú, ale teraz to odmieta, je z toho nervózny, zúčastní sa, ale nie je svoj, sedí na kraji stola. Nemá žiadne aktivity v rámci spoločenského života, ničomu sa nevenuje, predtým chodil na futbal, hokej, do kina s priateľkou, nebol diskotékový typ, venoval sa športu. Svedkyňa ďalej uviedla, že žalobca veľmi málo komunikuje, je uzatvorený, odpovedá len áno a nie, to sú dvoj - troj slovné vety, doma sa zatvorí do izby, ožije len pri synovi a vďaka nemu sa postavil na nohy. Dokedy sa mu nenarodil syn Jakub, bol uzatvorený, musel zmeniť prácu, odišiel z práce, lebo sa tam necítil dobre, bol nezamestnaný. Maximálne sa venuje maloletému. Pred incidentom žil u rodičov, teraz žije u priateľky. Svedkyňa D. V., sestra žalobcu uviedla, že ako najstaršia v rodine vyrastala so žalobcom, bol väčšinou tichý, športoval, hrával aktívne aj pasívne futbal a prešiel do sálového futbalu. Celá rodina sa vždy zvykla stretávať pri rôznych príležitostiach, pričom žalobca- brat bol pred incidentom spoločenský, dalo sa s ním rozprávať normálne, po incidente sa to zmenilo. Ona s ním chodila k lekárom, na pohotovosť, mal bolesti hlavy, chodila som s ním aj do vnútra, mal aj výpadky pamäte. Teraz je na oslavách podráždený a nechce, aby ho rodina zaťahovala do akcií. Ďalej vypovedala, že žalobca vždy túžil po rodine, po dieťati, je ochotný hovoriť jedine o jeho synovi Jakubovi.

11. Okresný súd v Bratislave, uznesením sp.zn. 10C/104/2016-209 zo dňa 25.09.2018 nariadil znalecké dokazovanie z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých a vypracovaním znaleckého posudku súd poveril znalca W.. V. Č. W., Ambulancia klinickej psychológie.

12. Dňa 17.01.2019 doručil súdu znalec z odboru psychológia, odvetvie: klinická psychológia dospelých W.. V. Č.Ž. W., znalecký posudok č. 2/2019.

13. Právny zástupca žalobcu doručil súdu dňa 27.06.2019 podanie v ktorom uviedol, že znalec v posudku podľa jeho názoru jednoznačne potvrdil príčinnú súvislosť medzi fyzickým útokom žalovaného na žalobcu a jeho posttraumatickou poruchou. Znalec sa dostatočne vysporiadal s položenými otázkami a jeho závery podľa názoru žalobcu potvrdzujú, že útok žalovaného spôsobil v živote žalobcu zásadné negatívne zmeny z hľadiska jeho psychiky a kvality života, s ktorými sa do dnešného dňa nevyrovnal a je otázne akú dlhú dobu bude tento psychický stav u žalobcu pretrvávajúť. Má za to, že aj tento vykonaný dôkaz preukazuje nárok žalobcu uplatnený žalobou.

14. Právny zástupca žalovaného doručil súdu dňa 27.06.2019 elektronické podanie, v ktorom sa vyjadril k znaleckému posudku a uviedol, že nebolo preukázané, ani to žalobca nepotvrdil ani nekonštatoval, že protiprávnym konaním žalovanému mu boli zmarené jeho konkrétne životné plány do budúcnosti, či už na poli rodinnom alebo spoločenskom. Celkovo podľa názoru žalovaného možno konštatovať, že tvrdenie žalobcu, ktoré udáva on sám, a ktoré sa týkajú jeho vnútorného prežívania (strach, pocity úzkosti, zhoršenie sexuálneho života) sú tvrdenia, ktoré sa ťažko dajú objektívne verifikovať a prakticky jediným ukazovateľom je subjektívne konštatovanie žalobcu. Žalobca má stabilné zamestnanie zodpovedajúce jeho vzdelaniu a pracovným skúsenostiam, má stabilný partnerský vzťah, má syna.

Žalovaný ďalej uviedol, že už v skoršej fáze konania ako v písomných podaniach, tak na samotnom pojednávaní uviedol, že nárok žalobcu v časti nároku 15.000 Eur, ktorý má predstavovať náhradu nemajetkovej ujmy, je podľa jeho názoru čo do právneho opodstatnenia nedôvodný. V danom prípade bola žalobcovi priznaná náhrada za bolesť a náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia. V prípade ak boli splnené podmienky na priznanie bolestného a sťaženie spoločenského uplatnenia, nemožno sa osobitným konaním domáhať nároku podľa ust. § 11 a 13 Občianskeho zákonníka. Žalovaný má zato, že z vykonaného dokazovania vyplýva, že žalobca nepreukázal dôvodnosť ním uplatneného nároku. Ťažkosti, ktoré popisuje žalobca a spája ich s protiprávnym konaním žalovaného sú v plnom rozsahu zhodné s ujмами, ktorých kompenzáciu vyhodnotila kompetentná osoba už pri určovaní nároku za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia. Uplatnený nárok žalobcu na nemajetkovú ujmu vo výške 15.000,-Eur,považuje za nedôvodný. Žalovaný zároveň uviedol, že žiadnym spôsobom nechce zľahčovať konanie, ktorého sa voči žalobcovi dopustil a ani nechce zľahčovať zranenia, ktoré boli žalobcovi jeho protiprávnym konaním spôsobené a následky, ktoré toto zranenie spôsobilo. Rovnako je objektívnou skutočnosťou, že konanie žalovaného nemôže byť žiadnym spôsobom vzaté späť a s následkami tohto protiprávneho konania vo väčšej či menšej miere bude po zvyšok života žiť ako žalovaný, tak žalobca.

15. Na pojednávaní dňa 07.11.2019 predniesli právny zástupcovia strán sporu svoje záverečné reči.

16. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi: žaloba o náhradu škody na spôsobenej trestným činom zo dňa 17.05.2016 doručená tunajšiemu súdu dňa 20.05.2016, Rozsudok Okresného súdu Bratislava IV. zo dňa 04.12.2014 v trestnej veci obvineného Juraja Kmeťa, sp. zn. 3T/152/2014 zo dňa 04.12.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 04.12.2014, rozhodnutie sociálnej poisťovne, pobočka Bratislava zo dňa 13.06.2014o priznaní nároku na nemocenské, výplatná páska za obdobie od 1/2014-9/2014, lekárska správa zo dňa 28.04.2016 vystavená MUDr. Tarasom Feldsanom, stomatológom, lekárska správa - neurologické vyšetrenie zo dňa 29.12.2014, kópia príjmového pokladničného bloku zo dňa 03.11.2014, vo výške 871,- Eur za zubné ošetrenie pre žalobcu, príjmový pokladničný blok zo dňa 14.10.2014 v sume 500,- Eur za zubné ošetrenie - záloha, protetika pre pacienta Peter Ondruš, ktoré obe uhradila Anna Kadlečíková, matkina sestra, kópia úhrady za vykonanie protetického štítku, vo výške cca 200,- Eur, potvrdenie Úradu práce sociálnych vecí a rodiny o vedení žalobcu v zozname uchádzačov, potvrdenie o zamestnaní zo dňa 17.12.2014, pracovná zmluva zo dňa 18.06.2012, vyjadrenie žalovaného k žalobe doručené súdu dňa 08.09.2016,vyjadrenie žalobcu k replike žalovaného doručené súdu dňa 31.10.2016, Rozsudok najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp.zn. 7Cdo/65/2013 zo dňa 28.05.2014, prepúšťacia správu zo dňa 29.05.2016 vypracovaná MUDr. Kristínou Halmovou, lekárska správa zo dňa 18.06.2014 lekára MUDr. Tarasa Feltsana, stanovisko ošetrojúceho zubného lekára k prípadu Ondruš Peter nar. 13.03.1979 zo dňa 07.10.2016 vypracované MUDr. Teréziou Roštárovou, vyjadrenie žalovaného (duplika) doručené súdu dňa 07.12.2016, podanie žalovaného doručené súdu dňa 22.03.2017, zápisnica o pojednávaní zo dňa 06.04.2017, Znalecký posudok č. 39/2017 vypracovaný MUDr. Denisou Mészárosovou, súdnym znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria dňa 08.06.2017, zápisnica o pojednávaní zo dňa 20.06.2017, podanie žalovaného doručené súdu dňa 30.06.2017, lekárska správa zo dňa 20.04.2017 vypracovaná lekárom MUDr. Milanom Šobekom, urológom, zápisnica o pojednávaní zo dňa 15.05.2018, kontrolné psychiatrické vyšetrenie zo dňa 29.05.2018 vypracované MUDr. Vladimír Žabkay, psychiater, lekárska správa zo dňa 28.05.2018 vypracovaná MUDr. Milanom Šobekom, urológom, lekárska správa zo dňa 29.05.2018,MUDr. Taras Feltsan, PhD., MPH, Klinika stomatológie a maxilofaciálnej chirurgie, Onkologický ústav Sv. Alžbety, s.r.o., röntgenový snímok, lekársky nález zo dňa 6.6.2018, MUDr. Pavol Lepieš, urológ a sexuológ, výpis zo zdravotnej poisťovne Union, výpis zo zdravotnej dokumentácie, MUDr. Marta Fleischerová, všeobecný lekár pre dospelých, zápisnica o pojednávaní zo dňa 28.06.2018, Uznesenie Okresného súdu Bratislava IV, sp.zn. 10C/104/2016-209 zo dňa 25.09.2018, opravné uznesenie Okresného súdu Bratislava IV, sp.zn. 10C/104/2016-215 zo dňa 03.10.2018, znalecký posudok č. 2/2019 vypracovaný znalcom z odboru psychológia, odvetvie: klinická psychológia dospelých PhDr. Martinom Čižmárikom PhD., vyjadrenie žalobcu k znaleckému posudku doručené súdu dňa 27.06.2019, vyjadrenie žalovaného k znaleckému posudku doručené súdu dňa27.06.2019, zápisnica o pojednávaní dňa 07.11.2019, výsluh žalobcu, žalovaného, znalkyne MUDr. Denisy Mészárosovej, výsluh svedkyne Jozefy Ondrušovej- matky žalobcu, výsluh svedkyne Zuzany Maďarovej. Súd po vyhodnotení jednotlivých dôkazov, a to každého dôkazu jednotlivo a všetkých v ich vzájomnej súvislosti, pričom prihliadol na všetko, čo vyšlo za konania najavo a obsah súdneho spisu, ustálil nasledovný skutkový stav:

17. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 04.12.2014 v trestnej veci obvineného Juraja Kmeťa, sp. zn. 3T/152/2014 zo dňa 04.12.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 04.12.2014 bol

žalovaný uznaný vinným, že dňa 20.05.2014 v čase okolo 24.00 hod. v Bratislave - Devínskej Novej Vsi pred obytným domom na ul. B.. K. Č.. XX po predchádzajúcom verbálnom konflikte v podniku Corleone pristúpil k žalobcovi a tohto napadol tak, že ho zovretými päšťami opakovane udieral do oblasti hlavy a celého tela, pričom mal v pravej ruke boxer. Následkom toho sa žalobca zosunul na zem, kde žalovaný v útoku ďalej pokračoval a žalobcu opakovane udieral do oblasti hlavy, čím žalobcovi spôsobil podliatiny na chrbte a oboch kolenách, otras mozgu stredne ťažkého stupňa, zlomeninu nosa, početné pohmoždeniny a krvné podliatiny na hlave vo vlasatej časti, rezné rany na tvári, zlomeninu oboch čeľustných kostí a zlomeninu jarmovej kosti vľavo so zlomeninami 4 zubov s dobou liečenia 8 týždňov. Týmto konaním žalovaný naplnil skutkovú podstatu zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Za uvedený skutok bol žalovaný odsúdený na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní troch rokov s podmieneným odkladom v trvaní 5 rokov s probačným dohľadom (č.l. 15-17). Zároveň súd zaviazal žalovaného k náhrade škody žalobcovi vo výške 8.569,60 EUR, ktorá pozostáva z náhrady za bolesť vo výške 6921,60 Eur a náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 1648,- Eur. Vo zvyšku nároku odkázal súd žalobcu ako poškodeného na občianske súdne konanie. Žalobca bol v dôsledku trestného činu spáchaného žalovaným práceneschopným v čase od 21.05.2014 do 08.07.2014. Za obdobie mesiacov január až apríl 2014 bola jeho čistá priemerná mzda vo výške 317,73 Eur, t.j. 1,94 Eur za 1 hodinu práce pri priemernom mesačnom pracovnom fonde 164 hodín. Na základe Rozhodnutia Sociálnej poisťovne, pobočky Bratislava zo dňa 13.06.2014, číslo: 200-068767-CA02/2014 bola žalobcovi priznaný nárok na nemocenské za obdobie od 31.05.2014 do zániku nároku na nemocenské vo výške 6,11154500 Eur za deň, pričom práceneschopnosť žalobcu trvala do 08.07.2014 (č.l. 19-20). Za mesiac jún 2014 tak žalobcovi vznikol nárok na vyplatenie nemocenského vo výške 183,35 Eur a za mesiac júl vo výške 48,89 Eur. Vychádzajúc z výšky priemernej mzdy žalobcu uvedenú vyššie, žalobcovi za rovnaké obdobie (v prípade, ak by pracoval) vznikol nárok na čistú mzdu vo výške 317,73 Eur za mesiac jún 2014 a 93,12 EUR za mesiac júl (vychádzajúc z výpočtu 6 pracovných dní v mesiaci júl x 8 hodín pracovná doba x 1,94 EUR hodinová čistá mzda.) Žalobcovi v dôsledku konania žalovaného vznikla škoda vo forme straty na zárobku vo výške 178,61 EUR. Žalovaný si zároveň uplatnil od žalovaného aj sumu 1.531,- Eur, ktorú musel zaplatiť za čiastočnú rekonštrukciu chrupu. Žalobca predložil súdu doklady preukazujúce, že išlo o náklady, ktoré boli spojené s rekonštrukciou chrupu žalobcu v dôsledku protiprávneho konania žalovaného, a to konkrétne kópiu príjmového pokladničného bloku zo dňa 03.11.2014, vo výške 871,- Eur za zubné ošetrenie pre žalobcu, ktoré bolo vystavené V.. C. T., stomatológom (č.l.61).

18. Žalobca má zato, že konanie žalovaného predstavuje mimoriadne závažný a agresívny zásah do jeho osobnostných práv, ktorým mu bola spôsobená ujma nielen na fyzickom, ale aj duševnom na zdraví a následky útoku žalovaného na zdravie žalobcu pretrvávajú doposiaľ a ich odstraňovanie, resp. zmierňovanie následkov útoku bude pokračovať aj v budúcnosti. Z hľadiska fyzického zdravotného stavu žalobca uviedol, že trpí chronickou poúrazovou bolesťou hlavy a chorobou čeľustného kĺbu, pričom tieto bolesti sú už chronické a obmedzujú ho v bežnom živote. Útok žalovaného ponechal následky na duševnom zdraví žalobcu a napriek tomu, že žalobca podstupuje liečbu jeho stav nie je stabilizovaný. Tento stav má podľa jeho názoru zásadný vplyv na jeho súkromný aj spoločenský život kedy v dôsledku vyššie popísaných problémov má problémy napr. v spoločenskej oblasti pri nadväzovaní a udržiavaní medziľudských vzťahov, v pracovnej oblasti, v ktorej má problém sústrediť sa na prácu a v dôsledku bolestí hlavy je znížená jeho pracovná výkonnosť. Žalobca pracuje ako kuchár v pohostinských prevádzkach, v ktorých sa vyžaduje, aby pracoval až do nočných hodín. Keďže žalobca trpí sociálnou fóbiou a úzkostnými stavmi, je pre neho veľkým problémom napríklad aj doprava zo zamestnania domov, keďže odchádza z práce v nočných hodinách a jeho posttraumatická fóbia spôsobuje, že pociťuje pri ceste z práce domov intenzívny strach a úzkosť. Žalobca namietal, že depresie a poruchy koncentrácie spôsobujú, že nežije plnohodnotným spoločenským životom, ako tomu bolo v minulosti, spoločnosti sa radšej vyhýba. V dôsledku porúch koncentrácie je obmedzená jeho schopnosť venovať sa svojim záľubám, pretože sa nevie sústrediť, v dôsledku čoho je nervózny a náladový. V neposlednom rade poukázal aj na nespavosť, ktorá spôsobuje, že je žalobca chronicky unavený a v dôsledku toho nekoncentrovaný a náladový. Vzhľadom na vyššie uvedené má žalobca zato, že útokom žalovaného na žalobcu došlo k zásadnému protiprávnemu zásahu do jeho osobnostných práv ktorého dôsledok pociťuje doposiaľ, a preto požiadal, aby súd mu súd priznal nárok na náhradu nemajetkovej ujmy, ktorej výšku vzhľadom na spôsob vykonania zásahu a pretrvávajúce dôsledky vyčíslil vo výške 15.000,- Eur.

19. Na základe takto zisteného skutkového stavu súd p r á v n e u z a t v á r a:

20. Podľa ust. § 11 zákona č. 60/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

21. Podľa ust. § 13 ods. 1 OZ, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadostučinenie.

22. Podľa ust. § 13 ods. 2 OZ, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadostučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

23. Podľa ust. § 13 ods. 2 OZ výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

24. Podľa § 420 ods. 1 OZ, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

25. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

26. Podľa § 441 Občianskeho zákonníka ak bola škoda spôsobená aj zavinením poškodeného, znáša škodu pomerne; ak bola škoda spôsobená výlučne jeho zavinením, znáša ju sám.

27. Podľa § 444 Občianskeho zákonníka pri škode na zdraví sa jednorazove odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

28. Podľa § 446 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 29.01.2019 (Nález Ústavného súdu uverejnený pod č. 25/2019 Z. z. s účinnosťou od 30.1.2019 rozhodol o tom, že ustanovenie § 446 Občianskeho zákonníka nie je v súlade s čl. 12 ods. 1 a čl. 20 ods. 1 Ústavy) náhrada za stratu na zárobku počas pracovnej neschopnosti poškodeného sa posúdi a suma tejto náhrady sa určí rovnako ako úrazový príplatok podľa všeobecných predpisov o sociálnom poistení.

29. Podľa § 447 Občianskeho zákonníka náhrada za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti poškodeného alebo pri invalidite sa posúdi a suma tejto náhrady sa určí rovnako ako suma úrazovej renty podľa všeobecných predpisov o sociálnom poistení.

30. Podľa čl. 4 ods. 1 základných princípov CSP ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci.

31. Podľa čl. 4 ods. 2 základných princípov CSP ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.

32. Podľa § 193 CSP súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihuteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti.

33. Predmetom konania bolo posúdenie nároku žalobcu voči žalovanému v časti :

A) Nárok žalobcu na zaplatenie sumu vo výške 178,61 Eur z titulu vzniku škody z dôvodu straty na zárobku.

B) Nárok žalobcu na zaplataenie sumy vo výške 1.531,- Eur, titulom náhrady za čiastočnú rekonštrukciu chrupu.

C) Nárok žalobcu v časti o zaplataenie sumy vo výške 15.000,- eur, titulom náhrady nemajetkovej ujmy.

34. A) Nárok žalobcu na zaplataenie sumu vo výške 178,61 Eur z titulu vzniku škody z dôvodu straty na zárobku. Tento nárok žalovaný jednoznačne akceptoval, tak ako bol žalobcom vyčíslený, a to už v písomnom podaní, ktoré doručil právny zástupca žalovaného na súd dňa 08.09.2016, a preto súd žalovaného zaviazal na úhradu tejto dlžnej sumy tak, ako je to uvedené vo výroku I. tohto rozhodnutia.

35. B) Nárok žalobcu na zaplataenie sumy vo výške 1.531,- Eur titulom náhrady za čiastočnú rekonštrukciu chrupu. Žalobca predložil súdu doklady preukazujúce, že išlo o náklady, ktoré boli spojené s rekonštrukciou chrupu žalobcu v dôsledku protiprávneho konania žalovaného, a to konkrétne kópiu príjmového pokladničného bloku zo dňa 03.11.2014, vo výške 871,- Eur za zubné ošetrovanie pre žalobcu, ktoré bolo M. V. C. T., stomatológom (č.l.61). Žalobca ďalej predložil súdu príjmový pokladničný blok zo dňa 14.10.2014 v sume 500,- Eur za zubné ošetrovanie - záloha, protetika pre W. W. Y., vystavené V. C. T., stomatológom a kópiou úhrady za vykonanie protetického štítku, vo výške 200,- Eur zo dňa 07.10.2014. Rozsah ošetrovania žalobca preukázal predložením „Stanoviska ošetrojúceho zubného lekára V. C. T., stomatológa k prípadu Y. W., N. XX.XX.XXXX“ zo dňa 07.10.2016 (č.l.61), lekárskej správy, ktorú vystavil dňa 18.06.2014 V. C. H., stomatológ Onkologického Ústavu sv. Alžbety, s.r.o. v Bratislave (č.l. 60) a Prepúšťacej správy zo dňa 29.05.2014, vystavenej Onkologickým Ústavom sv. Alžbety, s.r.o. v Bratislave, klinikou stomatológie a maxilofaciálnej chirurgie od 22.05.2014 o 11:10 hod. do 29.02.2014 o 12:17 hod. V. K. S., ošetroujúcim lekárom (č.l. 58-59). Z uvedených lekárskeých správ jednoznačne vyplýva, že rekonštrukcia chrupu bola zapríčinená v dôsledku zlomeniny jarmovej kosti a hornej čeľuste. Na základe takto preukázaného skutkového stavu súd rozhodol aj povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1.531,- Eur tak, ako je to uvedené vo výroku II. tohto rozhodnutia.

36. C) Súd v prejednávanej veci osobitne posudzoval nárok žalobcu v časti o zaplataenie sumy vo výške 15.000,- Eur, titulom náhrady nemajetkovej ujmy, ktoré mu vznikla v dôsledku protiprávneho konania žalovaného. Za nemajetkovú ujmu možno vo všeobecnom chápaní považovať akúkoľvek ujmu, ktorá pre poškodeného neznamena priamu stratu na majetku, čiže nie je vyjadriteľná v peniazoch. Postihuje teda inú, ako majetkovú sféru osobnosti, sféru osobnostnú, ku ktorej nepochybne patrí aj citová (emocionálna) ujma. Peniaze zohrávajú iba akúsi podpornú úlohu, slúžia ako prostriedok zmiernenia nemajetkovej ujmy. Ide hlavne o zásah do zdravia, cti, dôstojnosti, súkromia osoby, rodinného života a podobne. Spravidla následky tejto ujmy bývajú veľmi závažné a v konečnom dôsledku sa môžu prejaviť aj v majetkových pomeroch poškodeného. Občiansky zákonník pre prípad neoprávneného zásahu do osobnosti fyzickej osoby vymedzuje 3 prostriedky občianskoprávnej ochrany, a to žalobu zadržovaciu, odstraňovaciu a satisfakčnú. Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že ak môže byť nemajetková ujma na osobnosti postihnutej fyzickej osoby primerane vyvážená niektorou z foriem morálneho zadosťučinenia, poskytnutie príslušnej morálnej satisfakcie treba uprednostniť. Len v tých prípadoch, kde došlo k zníženiu dôstojnosti fyzickej osoby alebo jej vážnosti v spoločnosti v značnej miere a kde intenzita tohto zásahu nie je primerane napravitel'ná inými právnymi prostriedkami, treba považovať za opodstatnené a spravodlivé priznanie zadosťučinenia v peniazoch. Za primerané zadosťučinenie možno považovať napr. ospravedlnenie, odsúdenie v trestnom konaní, a pod. V prípade, ak sa vyššie spomenuté zadosťučinenie javí ako nedostačujúce (najmä kedy bola v značnej miere znížená dôstojnosť osoby), teda ak v danom prípade morálna satisfakcia nestačí, vtedy vzniká osobe aj právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Súčasne s uplatnením nemajetkovej ujmy v peniazoch možno žiadať aj o náhradu utrpenej škody na zdraví. V takomto prípade existuje možnosť uplatnenia tzv. bolestného (poskytuje sa za bolesti spôsobené poškodením na zdraví, jeho liečením, odstraňovaním jeho následkov a sťažením zdravotnej pohody) alebo aj náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia (odškodňuje sa, ak poškodenie na zdraví má preukázateľné nepriaznivé dôsledky na životné úkony poškodeného, na uspokojovanie jeho životných a spoločenských potrieb). Súd poukazuje na skutočnosť že v prejednávanom spore, bol žalovaný za uvedený skutok odsúdený Rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV. zo dňa 04.12.2014 v trestnej veci obvineného Q. K., sp. zn. 3T/152/2014 zo dňa 04.12.2014, právoplatným a vykonateľným dňa 04.12.2014 na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní troch rokov s podmieneným odkladom v trvaní 5 rokov s probačným dohľadom. Zároveň súd zaviazal žalovaného k náhrade škody žalobcovi vo výške 8.569,60 Eur, ktorá pozostáva z náhrady za bolesť vo výške 6.921,60 Eur a náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 1.648,- Eur.

37. V dôsledku neoprávneného zásahu žalovaného voči žalobcovi došlo k zásahu do osobnostnej sféry žalobcu, s prihliadnutím na skutočnosť, že právo na ochranu osobnosti v zmysle ust. § 11 a nasl. OZ zahŕňa v sebe právo na život a zdravie ako aj právo na súkromie a rodinný život. V danom prípade v dôsledku napadnutia žalovaného došlo preukázateľne k zásahu do osobnostného práva žalobcu na zdravie a telesnú integritu o čom svedčia predložené lekárske správy o ako aj znalecké posudky (Znalecký posudok č. 39/2017 vypracovaný V. F. V., súdnym znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria dňa 08.06.2017 a znalecký posudok č. 2/2019 vypracovaný znalcom z odboru psychológia, odvetvie: klinická psychológia dospelých W. V. Č. W..) ako aj do jeho práva na súkromný a rodinný život, čo preukázali zasa svedecké výpovede matky, sestry žalobcu ako aj samotného žalobcu. Následky súvisia nielen s tým, že určité obdobie sa život žalobcu, jeho správanie a spôsob života zmenil, pričom zároveň súd vzal do úvahy aj citovú ujmu spočívajúcu v nepríjemných pocitoch strachu, šoku z prepadnutia, preto finančná satisfakcia prichádzala do úvahy.

38. Výška náhrady pevne stanovená nie je, závisí od konkrétneho prípadu, a je na rozhodnutí súdu, ako sa s ňou vysporiada s prihliadnutím na závažnosť ujmy a na okolnosti, za ktorých vznikla. Teda možno konštatovať, že výška náhrady sa neurčuje podľa objektívnych, pevne stanovených pravidiel, preto súdom priznaná náhrada za porušenie toho istého práva za porovnateľných okolností môže mať rôznu výšku, pričom Občiansky zákonník minimálnu a maximálnu výšku náhrady nešpecifikuje. Ako pri náhrade škody, tak aj pri náhrade nemajetkovej ujmy musia byť splnené isté predpoklady vzniku zodpovednosti, a to:

- zásah, ktorý je spôsobilý vyvolať nemajetkovú ujmu (nemusí ísť o konkrétne porušenie, postačuje ohrozenie práv),
- vznik nemajetkovej ujmy,
- príčinná súvislosť medzi zásahom a vznikom nemajetkovej ujmy,
- zavinenie.

Súd poukazuje na to, že nemajetková ujma nie je preukázateľná, resp. merateľná prístrojmi. Ujmu je možné iba pociťovať, pričom sa nemusí jednať iba o osobu, ktorej je ujma spôsobená, ale takúto ujmu môže cítiť ktokoľvek, komu na osobe poznačenej ujmu záleží (napr. ak dôjde k smrti jedného z členov rodiny, pozostalí môžu utrpieť ujmu vo forme smútku, šoku zo straty tejto osoby). Musí ísť o ujmu závažnú, pričom k tomu, aby náhrada bola priznaná, je potreba skúmania toho, či danú ujmu v tej istej situácii alebo spoločenskom postavení by vnímala aj každá iná fyzická osoba. K vzniku takejto nemajetkovej ujmy dochádza nespravodlivým konaním, ktoré sa prejavuje ako ohrozenie alebo porušenie určitých právnych povinností, ktoré často krát vyústia do takejto ujmy. Takéto konanie má priamy dopad na spôsob a kvalitu života poškodeného, na jeho spoločenské a rodinné vzťahy či osobný život. Ujma môže spôsobiť v niektorých prípadoch aj psychiatrické problémy a závažne sťažiť pracovný život poškodeného. Sprevádza ju stres, frustrácia, úzkosť, trauma. Mnohokrát takáto ujma trvá až do smrti, t. j. osoba má doživotné následky. Avšak je nutné uviesť, že akékoľvek finančné odškodnenie nedokáže napraviť ujmu, ktorú daná osoba utrpela, resp. jej postavenie v spoločnosti alebo bolesť, ktorú si vytrpela. Hlavnou úlohou takejto ujmy je predovšetkým zmierniť, zoslabiť následky neoprávneného zásahu do práv fyzickej osoby.

39. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že výška domáhajúcej sa nemajetkovej ujmy v súvislosti so zásahom do ich súkromia nie je primeraná okolnostiam prípadu a jeho následkom a ustálil, že nárok žalobcu na zaplatenie nemajetkovej ujmy je dôvodný vo výške 1.000 Eur, keď ustanovenie § 11 Obč. zák. poskytuje právny základ nároku na náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej fyzickej osobe v dôsledku poškodenia jej zdravia, ako parciálneho práva na ochranu osobnosti za podmienky, že konanie pôvodcu je objektívne spôsobilé zasiahnuť do práva na ochranu osobnosti a existuje príčinná súvislosť medzi protiprávnym zásahom do osobnosti fyzickej osoby, objektívne spôsobilým vyvolať nemajetkovú ujmu, spočívajúcu v porušení alebo ohrození osobnosti fyzickej osoby a vznikom nemajetkovej ujmy. V posudzovanom prípade došlo v príčinnej súvislosti s protiprávnym konaním žalovaného zo dňa 04.12.2014 k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv žalobcu, a to predovšetkým do jeho práva na ochranu života a zdravia v zmysle § 11 Obč. zák. Vyhodnotením vykonaných dôkazov súd dospel k záveru, že priznaná nemajetková ujma vo výške 1.000,- Eur je primeraná intenzite zásahu do osobnostných práv žalobcu, a to s poukazom na všetky skutkové okolnosti posudzovanej veci. Je nepochybné, že predmetný zásah bol psychicky veľmi traumatizujúci. Protiprávnym konaním žalovaného žalobca utrpel ujmu, ktorá má preukázateľne nepriaznivé následky na jeho život. Poškodením jeho zdravia žalovaným došlo k porušeniu fyzickej, ale aj psychicko-morálnej integrity žalobcu a k diagnostikovanej posttraumatickej stresovej poruche, a to v Znaleckom posudku č.

39/2017 vypracovaný V. F. V., súdnym znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria dňa 08.06.2017(str. 10 posudku- posúdenie zdravotného stavu). Napriek uvedenému, poranenia, ktoré žalobca utrpel možno charakterizovať ako neobmedzujúce dôležité životné úkony. Žalobca mal pred protiprávnym konaním žalovaného 10 ročný vzťah. Deti nemal. Tento vzťah sa následne rozpadol a aktuálne má žalobca štvorročný vzťah s partnerkou mladšou približne o 16 rokov. V roku 2016 sa im narodil syn Jakub, ktorý bol plánovaný. Uvedené podstatné skutočnosti sa stali až po protiprávnom konaní žalovaného, čo je v rozpore s tvrdením žalobcu, ktorý tvrdil, že sa mu po protiprávnom konaní žalovaného zhoršila sociálna interakcia a sexuálny život. Žalobca má partnerku, má syna z čoho vyplýva, že dopad konania na jeho rodinný život nebol tak zásadný, pretože dokázal nadviazať partnerský vzťah a následne bezproblémovo splodiť dieťa, k čomu by rozhodne nemohlo dôjsť ak by žalobca trpel závažnou sexuálnou disfunkciou . K jedinej voľno časovej aktivite, ktorú žalobca vykonával aj pred incidentom patrila futbal, pričom súd poukazuje na skutočnosť, že nešlo o aktivitu v zmysle profesionálneho alebo seriózneho športovania, ale iba o záľubu žalobcu. Z predložených však nevyplýva, že žalobca nemôže vykonávať žiadne aktivity, a preto jeho nezáujem o iný druh športu alebo voľno časovej aktivity je iba vlastným rozhodnutím žalobcu. Z profesijného hľadiska bol žalobca celý aktívny život zamestnaný ako kuchár a túto činnosť vykonáva aj po incidente. Podnikanie vyskúšal približne štyri roky pred protiprávnym konaním žalovaného, išlo o neúspešnú skúsenosť v trvaní jedného roka. Žalobca nepredložil súdu žiaden zásadný dôkaz, že by mal v úmysle podniknúť ďalšie významné kroky v tomto smere. Žalobca sám uvádza, že nemá prakticky žiadnych priateľov a neuvádza žiadne osobitné spoločenské aktivity, ktoré by v minulosti obohacovali jeho život, a ktoré v súčasnosti nemôže vykonávať (okrem vyššie uvedeného futbalu). Zo znaleckého posudku č. č. 2/2019 vypracovaného znalcom z odboru psychológia, odvetvie: klinická psychológia dospelých W. V. Č. W. mal súd preukázané, že „osobná história žalobcu bola pred inkriminovaným fyzickým napadnutím poznačená v zásade nekomplikovanosťou a malým rozsahom záujmov v tom zmysle, že prakticky jediné, na čo sa v živote a každodennom bytí zameriaval, bolo sprvoti hranie futbalu, ku ktorému sa neskôr (v produktívnom veku) pridala profesia kuchára. Z toho vyplýva, že nemal vysoké životné nároky, nekládol si náročnejšie životné ciele.“. Znalec ustálil, že žalobca sa ukazuje ako tzv. koartovaný typ, čo je osoba definovaná skôr ako ochudobnená čo sa zážitkovosti týka. Nemá veľké nároky na život, ani na racionalitu, ani na emotivitu (str. 16 - 18 posudku). Nebolo preukázané, ani to žalobca konkrétne netvrdil ani nekonštatoval, že protiprávnym konaním žalovaného mu boli zmarené konkrétne životné plány do budúcnosti či už na poli pracovnom, rodinnom alebo spoločenskom.

40. Napriek uvedenému, však súd prihliadol na zásadnú otázku zásahu žalovaného do jeho psychického prežívania a vnímania bežných životných situácií (strach, pocity úzkosti), nakoľko konanie žalobcu, brutalita napadnutia a v neposladenom rade rozsah poškodení na tele žalobcu bola jednoznačne preukázaná a zdokladovaná. Dopad na psychický stav žalobcu je ťažko verifikovateľný, ale rozhodne nie bezvýznamný a dôsledky fyzického útoku žalovaného zanechali na osobe žalobcu preukázateľné negatívne emócie, ktoré sa prejavujú v bežných životných situáciách, pričom v dôsledku napadnutia disponuje obmedzenými psychickými zdrojmi na zvládanie problémov a záťažových situácií (viď. znalecký posudok č. č. 2/2019 vypracovaný znalcom z odboru psychológia, odvetvie: klinická psychológia dospelých W. V. Č. W., str. 20). Vzhľadom na vyššie uvedené súd dôvodnosť a výšku priznanej náhrady nemajetkovej ujmy ustálil tak, ako je to uvedené vo výroku III. tohto rozhodnutia . Vo zvyšku súd nárok žalobcu na priznanie nemajetkovej ujmy zamietol.

41. Súd k námietke právneho zástupcu žalovaného, že nárok žalobcu na zaplatenie sumy vo výške 15.000,- Eur ako náhrady nemajetkovej ujmy je nedôvodný, nakoľko po udalosti, majúcej za následok škodu na zdraví žalobcu, bol v súlade so zákonom č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 273/1994 Z. z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní v znení neskorších predpisov vypracovaný lekársky posudok, ktorým bola žalobcovi stanovená náhrada za bolesť vo výške 6.921,60 Eur a náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 1.948,- Eur uvádza, že názor, že ujma v osobnostnej sfére spôsobená zásahom do zdravia dotknutej fyzickej osoby je pokrytá inštitútom sťaženia spoločenského uplatnenia podľa § 444 OZ, a preto je vylúčená možnosť jej náhrady prostredníctvom ustanovení o práve na ochranu osobnosti, nekorešponduje s platným právnym poriadkom. Z koncepcie právnej úpravy, ktorá rozlišuje medzi inštitútom ochrany osobnosti a náhrady škody podľa názoru súdu vyplýva, že nároky majúce základ v týchto inštitútoch sú samostatné a vzájomne nezávislé, pretože každý z týchto inštitútov

poskytuje ochranu iným zložkám v rámci duševnej integrity jednotlivca. Súd poukazuje na skutočnosť, že právo na ochranu osobnosti primárne poskytuje ochranu pred zásahmi do psychicko-morálnej integrity osoby, pričom právo na bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia poskytuje prevažne ochranu pri zásahoch do fyzickej integrity jednotlivca. Tieto nároky sledujú ochranu rôznych záujmov je potrebné považovať za rovnocenné a samostatné, pričom nie je možné vylúčiť, že jedným konaním budú súčasne naplnené predpoklady zodpovednosti za zásah do osobnostných práv ako aj podmienky náhrady škody, tak, ako tomu bolo aj v prejednávanej veci.

42. Podľa ust. § 262 ods. 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

43. Podľa ust. § 262 ods. 2 C.s.p., o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

44. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že žalobcovi ako úspešnej strane sporu priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, nakoľko súd posudzoval jednotlivé nároky samostatne. V časti nároku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 178,61 Eur z titulu vzniku škody z dôvodu straty na zárobku ako aj v časti nároku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1.531,- Eur titulom náhrady za čiastočnú rekonštrukciu chrupu vyhovel žalobcovi v plnom rozsahu. V časti nároku na náhradu nemajetkovej ujmy priznal žalobcovi nárok na náhradu vo výške 1.000,- Eur a vo zvyšku o zaplatenie sumy 14.000,- eur žalobu zamietol. Nakoľko však výška náhrady nie je pevne stanovená, závisí od konkrétneho prípadu, a je na rozhodnutí súdu, ako sa s ňou vysporiada s prihliadnutím na závažnosť ujmy a na okolnosti, za ktorých vznikla a súd priznal žalobcovi nárok na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 1.000,- Eur, rozhodol, že aj v tejto časti má žalobca voči žalovanému nárok na náhradu trov konania. O výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnom skončení konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava IV, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) § 363 CSP.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak žalovaný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie.